

El sistema de classificació i codificació OSICS-10 traduït de l'anglès

LLUÍS TIL^a, JOHN ORCHARD^b I KATHERINE RAE^c

^aMetge especialista en medicina de l'esport. FC Barcelona. Centre d'Alt Rendiment Sant Cugat. Consorci Sanitari de Terrassa. Terrassa. Barcelona. Espanya.

^bDoctor en Medicina. Especialista en medicina de l'esport. Metge de l'equip Sydney Roosters (futbol australià). Sydney. Austràlia.

^cMetge de l'esport. Sydney University Football Club. Sydney. Austràlia.

Si ignores el nom de les coses, desapareix també el que saps d'elles.

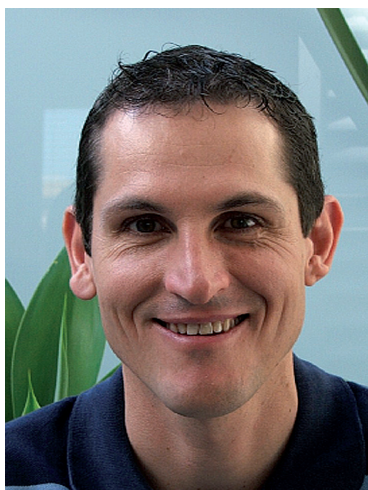
Carl Von Linné (1755)

Classificar i ordenar el coneixement sobre una matèria són estratègies que milloraran les possibilitats d'accedir-hi. L'estudi de les malalties, per tal d'assolir coneixements o ampliar-los, resulta més accessible i eficient quan es fa de manera ordenada, sistemàtica i basada en classificacions. Les classificacions mèdiques han de fer servir un llenguatge concret, el seu ús facilita la comunicació entre professionals, disminueixen l'ambivalència de determinats conceptes i eliminen la incertesa que provoca l'ús de termes equivalents.

La taxonomia deriva del grec τάξις (taxis), "ordenament", i νόμος (nomos), "norma" o "regla", i es la ciència de la classificació. Carl Von Linné l'introduí al 1753 quan publicà *Species Plantarum*, llibre que defineix les bases del sistema que es fa servir fins avui per classificar i aprofundir en el coneixement dels éssers vius. Ho fa establint diferents nivells jeràrquics, que amb el temps s'han expandit i guanyant en complexitat, incrementant els requeriments administratius del sistema, tot i que és l'únic sistema de classificació bàsica que compta amb l'aprovació científica universal.

Seguint els criteris de la taxonomia s'han dissenyat classificacions en diferents àrees de les biociències, i s'agrupen en nivells jerarquitats successivament les diferents entitats. Les categories

La millor classificació és la que sorgeix dels professionals implicats en el tema, la que ha assolit suficient divulgació, està vigent i en revisió constant i flexible per adaptar i introduir noves categories i conceptes sense invalidar les versions anteriors vigents.

John Orchard

Lluís Til

Katherine Rae

han de tenir un fonament tan inqüestionable com sigui possible i, en cas d'agrupaments menys fonamentats, la seva justificació ha de ser difosa i àmpliament acceptada per les persones que faran ús de la classificació. La classificació pot ser exhaustiva, intentar abastar tots els camps possibles i entrar en els màxims detalls, així controlarà totes les variables, però la complexitat la pot fer arribar a ser poc útil. Per altra banda, una classificació superficial i esquemàtica serà senzilla i de fàcil comprensió i assimilació pels usuaris, però alhora pot arribar a ser insuficient per aprofundir en els temes que interessin. L'International Classification of Diseases en les seves versions ICD-9 i ICD-10 és un dels sistemes més utilitzats en medicina arreu del món, sobre tot en medicina hospitalària. Aquesta classificació permet la comunicació entre els usuaris dels diferents centres i dels usuaris amb els seus responsables de manera fiable, possibilitant tasques de recerca. L'extensió d'aquesta classificació la fa poc comprensible quan es surt de l'àmbit habitual i calen especialistes en codificació per treballar amb ella amb rigor i fiabilitat. Alguns grups utilitzen classificacions pròpies, molt accessibles, fàcils pels creadors del sistema però poc comprensibles per comunicar entre si el treball de grups diferents.

La millor classificació és la que sorgeix dels professionals implicats en el tema, la que ha assolit suficient divulgació, està vigent i en revisió constant i flexible per adaptar i introduir noves categories i conceptes sense invalidar les versions anteriors vigents. Ha de ser prou ample i exhaustiva en el camp principal a tractar i senzilla però accessible amb els camps de coneixements col·laterals als principals.

En medicina de l'esport la classificació OSICS (Orchard Sports Injury Classification System) versió 10 aplega aquests requisits. Va ser creada com una part d'un sistema de supervisió de les lesions en el futbol australià. Va ser publicada i els autors van renunciar al copyright, i això va facilitar el seu ús internacional, però sempre fins avui en anglès, l'idioma original. Entre d'altres la fan servir els grups de recerca epidemiològica de la UEFA i la FIFA, està sotmesa a successives actualitzacions i admet camps oberts que permeten aprofundir en el futur en les categories i diagnòstics que sigui necessari. La versió actual OSICS-10 ha assolit un nivell de profunditat suficient per classificar i codificar les patologies lesionals dels esportistes de tots els nivells competitiu, ha incorporat noves categories que permeten codificar anomalies

estructurals, patologies específiques d'esportistes discapacitats, condicions pediàtriques, situacions postquirúrgiques, patologies mèdiques i referides a situacions administratives i sobre pacients no malalts. Totes aquestes condicions també són pròpies de la pràctica de la medicina de l'esport i cal registrar-les i codificar-les. En aquestes categories afegides s'aprofundeix específicament en els que es relacionen amb el món de l'esport, per exemple els trastorns ginecològics relacionats amb l'esport (MUGE) i diferents categories de cribatge en les revisions dels esportistes sans (ZSXX)

L'OSICS-10 s'estructura en codis de 4 lletres majúscules; el primer dígit es refereix a la localització anatòmica o a la condició, el segon dígit es refereix a l'estructura anatòmica lesionada i els tercer i quart dígits amplien informació sobre el diagnòstic. Es fa servir el codi X per referir-se a situacions generals no concretes de localització (en el primer dígit), de teixit lesionat (en el segon dígit), o de diagnòstic (en el tercer i quart dígits). Es fa servir el codi Z per referir-se a situacions inespecífiques o a situacions d'absència de malaltia. El sistema pretén aportar la màxima informació de la situació en el diagnòstic. L'ús de la classificació és lliure i es pot accedir a l'original en anglès a www.injuryupdate.com.au.

Amb la traducció al català i al castellà normatius es vol encoratjar als professionals de medicina de l'esport i als centres mèdics en llengua catalana i llengua castellana a utilitzar-la. Per això es facilita l'accés lliure a les versions traduïdes des de la pàgina d'Apunts (<http://www.apunts.org/>) i des de la mateixa <http://www.injuryupdate.com.au/research/OSICS.htm>. En la versió traduïda s'han adaptat i realitzat petites correccions, que es relacionen en el document adjunt. Aquests aclariments no modifiquen cap categoria, només les completen, per tal de facilitar les tasques de codificació. Alguns suggeriments ja s'han remès als autors per què valorin incloure modificacions en la pròxima versió.

Aquí teniu traduïda la OSICS-10, feu-la servir, trobeu-li defectes i feu propostes de millora. És una eina útil que facilitarà la comunicació entre nosaltres i amb els nostres col·legues d'altres latituds, sense l'inconvenient dels errors de traducció. També ens facilitarà la recerca basada en els processos i servirà per evitar les indefinicions en la nomenclatura.

Donem la benvinguda a la OSICS-10 en català i en castellà.

Bibliografia general

<http://www.injuryupdate.com.au/research/OSICS.htm>

Rae K, Orchard J. The Orchard Sports Classification System (OSICS) Version 10. Clin J Sport Med. 2007;17:1-4.

Rae K, Britt H, Orchard J, Finch C. Classifying sports medicine diagnoses: a comparison of the International Classification of Diseases 10-Australian modification (ICD-10-AM) and the Orchard sports injury classification system (OSICS-8). Br J Sports Med. 2005;39:907-11.